

## U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **B.**, so sídlom v B., IČO: X., v dovolacom konaní zastúpeného advokátskou kanceláriou V., so sídlom v B., za ktorú koná JUDr. J. N., advokát a konateľ, proti povinnej **A. O.**, bývajúcej v K., o vymoženie **541,43 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 12 Er 1595/2012, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 31. mája 2013 sp. zn. 5 CoE 102/2013, takto

### r o z h o d o l :

Dovolanie oprávneného **o d m i e t a .**

Povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

### O d ô v o d n e n i e

Oprávnený podal súdnej exekútorke Mgr. J. S. návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie peňažného plnenia na podklade pripojeného rozhodcovského rozsudku z 30. marca 2012, sp. zn. W. vydaného Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri spoločnosti R., so sídlom v B.. Súdna exekútorka následne požiadala v zmysle § 44 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) okresný súd o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Okresný súd Komárno (exekučný súd) uznesením zo 14. marca 2013 č. k. 12 Er 1595/2012-15 zamietol žiadosť súdnej exekútorke o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že z rozhodcovského rozsudku, na podklade ktorého sa vykonanie exekúcie navrhuje, vyplýva, že povinná bola zaviazaná na splnenie povinnosti z dôvodu, že nesplatila úver poskytnutý jej právnym predchodcom oprávneného (P.) na základe zmluvy o úvere. S prihliadnutím na povahu účastníkov a obsah tejto zmluvy dospel k záveru, že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú podľa § 2

zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a na vec treba preto aplikovať § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Rozhodcovská doložka dohodnutá v predmetnej veci spôsobuje, že povinnej, majúcej v právnom vzťahu založenom zmluvou o úvere postavenie spotrebiteľa, je fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, ak oprávnený podá žalobu na rozhodcovský súd. Takto formulovaná doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že mu znemožňuje zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu, ak je začatý dodávateľom. Je neprijateľná, pretože nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná a núti ho podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu. Povinná mohla len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým obchodným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovská doložka bola súčasťou obsahu formulárovej zmluvy, ktorú oprávnený v rámci svojej podnikateľskej činnosti používa v prípadoch uzatvárania zmlúv rovnakého druhu a neurčitého počtu. Spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ale aj úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené dodávateľom bez toho, aby mohol podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah. Rozhodcovský rozsudok z týchto dôvodov nemôže byť spôsobilým exekučným titulom na vykonanie exekúcie.

Krajský súd v Nitre na odvolanie oprávneného uznesením z 31. mája 2013 sp. zn. 5 CoE 102/2013 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Potvrdenie uznesenia odôvodnil jeho vecnou správnosťou. Uviedol, že exekučný súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie je oprávnený a zároveň aj povinný v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku na návrh alebo aj bez návrhu skúmať, či exekučný titul spĺňa materiálne a formálne podmienky vykonateľnosti a v prípade, ak zistí rozpor exekučného titulu so zákonom, musí aj adekvátne procesne zareagovať. Aj podľa jeho názoru je rozhodcovská doložka neprijateľná, lebo spotrebiteľ si ju osobitne nevyjednal a spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa (povinnej). Keďže neprijateľná rozhodcovská doložka je v zmysle § 53 ods. 5 OZ neplatná, nebola ani založená právomoc rozhodcovského súdu v danej veci konať a rozhodnúť. Oprávneným predložený rozhodcovský rozsudok je preto právne neúčinný, nulitný, neschopný vyvolať právne následky. Exekučný titul je teda v rozpore so zákonom, v dôsledku čoho boli splnené podmienky § 44 ods. 2 Exekučného poriadku pre zamietnutie žiadosti exekútora o udelenie

poverenia na vykonanie exekúcie. Považoval preto rozhodnutie exekučného súdu, ktorým zamietol takúto žiadosť, za vecne správne.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal včas dovolanie oprávnený. Navrhol, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil a poveril súdnu exekútorku vykonaním exekúcie, alebo aby uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, b/, c/ O.s.p.; dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ustanoveniami § 237 písm. a/, d/, e/, f/ O.s.p. (sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom).

Povinná sa k dovolaniu oprávneného nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 ECdo 322/2013, 6 ECdo 216/2013, 6 ECdo 152/2013, 6 ECdo 148/2013, 6 ECdo 114/2013, 5 ECdo 6/2014, 8 ECdo 72/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. (v znení účinnom od 1. januára 2015) už ďalšie dôvody neuvádza.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože povinnej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

**V Bratislave 28. januára 2015**

**JUDr. Rudolf Čirč, v.r.**  
**predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová